

Bilag 4.

Øjenlæge Fru Estrid Heins Beretning angaaende det af den raad- givende Kommission til Beskyttelse af Børn og Unge i det forløbne Aar udførte Arbejde.

Mødet i Folkeforbundets Kommission til Beskyttelse af Børn og Unge blev afholdt i Dagen fra den 27. Marts til den 8. April 1933, saaledes at Afdelingen for Børnebeskyttelse først holdt sit Møde, dernæst var der Fællesmøde med Afdelingen til Bekæmpelse af Handel med Kvinder og til sidst holdt denne Afdeling alene Møde.

Den tyske Delegerede, Dr. Gertrud Bäumer, der gennem flere Aar har repræsenteret den tyske Regering, var i Aar erstattet med Professor Polligkeit.

Efter de sædvanlige Rapporter, der ikke frembød noget af særlig Interesse drejede Diskussionen sig om en Vedtagelse i 5. Kommission om Ønskeligheden af at betragte Desertio af Familien (Laden denne i Stikken) som en Forbrydelse, der skulde være undergivet ensartet Behandling i alle Landes Lovgivning. Den rumænske Regering havde tilbudt (5. Kommission) at foretage de nødvendige Forundersøgelser, og man vedtog at takke den rumænske Regering for dette Tilbud og at fortsætte Diskussionen, naar Materialet forelaa.

5. Kommission havde ligeledes henledt vor Kommissions Opmærksomhed paa Arbejdsløshedens ulykkelige Følger for *Børnene* og for de *unge* Arbejdsløse, og det vedtoges at indsamle Oplysninger om disse Spørgsmaal, dels gennem de private Foreninger og dels gennem B. I. T., der allerede har en Undersøgelse i Gang.

Der eksisterer et Slags Samarbejde mellem vor Kommission og det internationale Cinematograf Institut i Rom, idet to af vor Kommissions Medlemmer sidder i Bestyrelsen for Institutet. (Da Antallet af Bestyrelsesmedlemmer skal indskrænkes, vil vi for Fremtiden kun faa en Repræsentant). Vi har tidligere overfor Institutet fremhævet Ønskeligheden af, at der gøres noget for at opmuntre Fremstillingen og Omsætningen af morsomme — og ikke skadelige — Film for Børn. Vi udtalte i Aar som vort Ønske, at saadanne Film ikke skulde virke direkte moraliserende (der synes i forskellige Lande at være nogen Tendens til at bruge Filmen til Propaganda).

Efter i flere Aar at have beskæftiget sig med forskellige Sider af Spørgsmaalet *blinde* og svagtsynede *Børn* vedtog man i Aar nogle Anbefalinger navnlig gaaende ud paa, at man skulde forsøge at faa fat paa de *smaa* blinde Børn paa et tidligt Stadium af deres Blindhed med det Formaal enten at instruere Forældrene i en fornuftig Opdragelse af disse Børn eller faa dem anbragt paa særlige Hjem. Man vedtog endvidere at foranstalte en Undersøgelse af, hvilke Fremgangsmaader, (Anmeldelse) Landene benytter, for at komme paa Sporet af disse Børn saa tidligt som muligt. Nutildags, hvor man anser Behandlingen af Børnene i disses tidlige Leveaar for saa overordentlig betydningsfuld for deres hele Udvikling, er man klar over, at ogsaa de blinde Børn — og maaske endda særlig disse, hvis øvrige Sanser skal udvikles til at erstatte Synet — paa et tidligt Tidspunkt bør undergives et *sagkyndigt Tilsyn*.

Man ønskede tillige at understrege Betydningen af den legemlige Udvikling hos de blinde Børn gennem Gymnastik, Sport og LejrLiv eventuelt i Forbindelse med seende Børn.

Endelig fremhævede man Vigtigheden af at have »social service« som Forbindelse mellem Blindehospitaler og Institutioner paa den ene Side og Hjemmene paa den anden Side.

Forkortede Daabsattester med Undladen af at omtale Afstamningen (legitim — illegitim) var Genstand for nogen Drøftelse, og man vedtog at anbefale Regeringerne at indføre saadanne Dokumenter i de Tilfælde, hvor Afstamningen var uden Betydning for det Formaal, til hvilket Attesten skulde benyttes.